

89. FECR SÛRESİ

Mekke döneminin hemen başlarında, Leyl sûresinden sonra indirilmiştir. Adını, b irinci ayetinde geçen “el-Fecr: Şafak, tanyeri ” kelimesinden almıştır. 30 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Düşün, ey insan: İnkâr ve cehâlet karanlıklarını paramparça ederek, hakîkate susamış gönülleri iman ve Kur’an nurlarıyla aydınlatan ve müminleri bekleyen parlak bir geleceği müjdeleyen **şafak vaktine andolsun!**

2. Son Elçinin insanlığı uyarmakla görevlendirildiği **on geceye, Ramazan ayının son**

on gecesine —ki, huzur ve sükun dolu bir dünyanın kapılarının aralandığı mübarek Kadir gecesine de bu geceler içindedir— andolsun!

3. Yaraticının tekliği ve benzersizliğine karşılık, âlemlerde **çift** ve karşıt-kutuplu olan ve bu yüzden diğer yaratılmışlarla kaçınılmaz maddî/fiziki ilişkiler içinde bulunan canlı cansız her şeye ve bütün bunları yaratan eşsiz, benzersiz ve **Tek** olan âlemlerin Rabb'ine andolsun!

4. Ve yerini iman ve Kur'an aydınlığına terk etmek üzere **geçip gitmekte olan geceye andolsun!**

5. Düşün, ey insan; **b u** sayılanlarda, **akıl** ve sağduyu **sahipleri için** yürekleri sarsıp gaflet uykusundan uyandıracak ibret ve öğüt verici **bir yemin yok mudur?**

İşte bütün bunlara yemin olsun ki, hiçbir günah cezasız kalmayacak, zâlimler yaptıklarının cezasını mutlaka çecekler!

6. Bilmez misin, Rabb'in neler yaptı o azgın ve günahkâr Ad kavmine?

7. Yani, göğe yükselen kuleler ve yüksek sütunlarla donatılmış büyük bir şehir olan İrem'e!

8. Öyle muhteşem nîmet ve güzelliklerle bezenmiş bir şehir ki, insanlık tarihinde hiçbir ülkede onun eşi benzeri yaratılmamıştı.

9. Ve Allah'ın bahşettiği güç ve yetenek sayesinde, uçsuz bucaksız vadilerde ki sarp kayalıkları büyük bir ustalıkla yontarak hiçbir düşmanın erişemeyeceği güvenli evler inşa eden Semud halkına?

10. Ve dünyada ebedi kalmak, dünyaya kazık çakmak için yapılmış piramitlerle simgelenen saltanata ve muazzam ordulara sahip o zâlim diktatöre, kazıklı Firavuna!

11. İşte Allah, bunların hepsini cezalandırıp yok etti! Çünkü onlar, egemenlik kurdukları

lkelerde hak ve adâlet sınırlarını çiğneyerek olabildiğince **azgınlaşmış,**

12. Ve büyük bir ahlâkî yozlaşmaya, çürümeye yol açarak, **oraları fesada boğmuşlardı.**

13. Bu yüzden Rabb'in, kimini kasırgayla yok ederek, kimini bir depremle yerin dibine geçirerek, kimini denizde boğarak **zerlerine** peş peşe **azap kamçıları yağdırdı!** Bundan sonraki zâlim toplumları da benzer nice felâketlerle cezalandıracaktır.

14. Çünkü Rabb'in, kullarının her hâlini her an gözetlemektedir.

15. Fakat insanoğlu o kadar nankördür ki, **Rabb'i** ona gç, servet, sağlık ve be nzeri nîmetler bahşederek kendisini imtihan edince, bunun gelip geçici bir zevkten ibaret olduğunu ve asıl ikramın âhirette verileceğini göz ardı ederek aptalca bir gurura kapılır ve “Ben ne kıymetli bir kulmuşum ki, **Rabb'im beni** bunca nîmetlerle **onurlandırdı!”** diyerek Rabb'ini

unutur, sefahate dalıp gider.

16. Ama ne zaman ki, Allah verdiği nîmetlerin bir kısmını geri alıp **rızkını daraltarak onu imtihân etse,** hemen ümitsizliğe, yılgınlığa kapılır verenin de, alanın da Allah olduğunu, bu imtihân dünyasında nîmetlere şükrederek, sıkıntılara sabrederek Rabb'ine kulluğa devam ettiği takdirde çok daha büyük nîmetlere kavuşacağını düşünmez de, bunu n ilâhî adâletsizlikten kaynaklandığını sanır ve büyük bir nankörlükle, **“Rabb'im beni küçük düşürdü!” der.**

17. Hayır; Allah sonsuz lütuf, merhamet ve adâlet sahibidir fakat **siz,** ey nankörler, bunu hak edecek davranışlar yapmıyorsunuz; örneğin, **yetime ikramda bulunmuyorsunuz!**

18. Kimsesiz, çaresiz ve yoksul insanları doyurmak ve onların maddî mânevî ihtiyaçlarını gidererek dertlerine derman olmak **için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz!**

19. Yoksullara yardım etmemekle kalmıyor, bütün hak ve adâlet ilkelerini çiğneyerek, hatta zavallı yetimlerin hakkı olan **mirası haksız şekilde yiyorsunuz!**

20. Ve zenginliği ulaşılması gereken biricik hedef olarak görüyor, **mala. mülke aşırı bir tutkuyla bağlanıyorsunuz.**

21. Hayır; öyle yapmayın! Çünkü bütün bunların hesabını vereceksiniz! Ne zaman mı?

Yeryüzü peş peşe darbelerle **sarsılıp paramparça olduğu zaman,**

22. Bütün melekler mahşer meydanında **sıra sıra dizilmişken, Rabb'inin** kudret, saltanat ve hükümlerlik alâmetleri tüm dehşet ve ihtişamıyla **tecellî ettiği zaman!**

23. O Gün, cehennem getirilip tüm korkunçluğuyla zâlimlerin karşısına dikilecek! **İşte o anda,** günahkâr **insan** büyük bir pişmanlık duyup gerçeği **anlayacak fakat** iş işten geçtikten

sonra **öğüt** almanın ona ne faydası olabilir ki?

24. Bu yüzden, **“Ah; keşke** fırsat varken Rabb’ime kulluk edip **bu hayatım için bir hazırlık yapsaydım!”** diye feryat edecek.

25. İşte o **Gün**, hiç kimse **O’nun** zâlimlere vereceği cehennem **azâbı** gibi bir azap veremez!

26. Ve hiç kimse **O’nun** vurd uğ u prangayı, **bağı** vuramaz!

Ama ilâhî müjdeye layık olanlar da var ve onlara şöyle denilecek:

27. **“Ey gönlü** vahiyle, Allah’a kullukla **huzura** ermiş kişi!”

28. **“Rabb’ine dön; O’ndan razı olmuş ve O’nun rızasını kazanmış olarak! Sen O’ndan hoşnut, O de senden hoşnut bir hâlde!”**

29. “Haydi, sen de katıl seçkin kullarımın arasına!”

30. “Haydi, gir cennetime!”